

РЕШЕНИЕ

№ 368

гр. Русе, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520200729 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД, ЕИК: 200727037, със седалище и адрес на управление в гр. Хасково, ул. „Сан Стефано“ № 2, чрез адв. А. Г., със съдебен адрес ***, против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № 8504451505, с което на жалбоподателя му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Жалбоподателят счита електронният фиш за незаконосъобразен и неправилен поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Електронният фиш бил незаконосъобразен, защото бил издаден след изтичането на срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Според т. 1 на Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС сроковете по чл. 34 ЗАНН били давностни и след тяхното изтичане се погасявала възможността да бъдат реализирани правомощията на административнонаказващия орган. За тези срокове съдът

следял служебно, както и въз основа на възражение от страната. Законът за движението по пътищата въвеждал особено производство по установяването на административното нарушение и неговото санкциониране, но не регламентирал отклонение по отношение на давностните срокове за неговото започване и приключване. Началото на производството по издаване на електронен фиш се поставяло със заснемането на извършеното нарушение посредством електронната система, което заменяло съставянето на АУАН и имало същото правно значение – давало началото на административнонаказателното производство. Електронното изявление, обективизирано върху хартиен или друг материален носител, създадено чрез административно-информационната система въз основа на обработени данни съставлявало електронен фиш и е своеобразно наказателно постановление. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН образуването на административнонаказателно производство се прекратявало при неиздаване на наказателно постановление в шестмесечния срок от съставянето на АУАН. При липса на специални срокове за приключване на административнонаказателното производство съгласно чл. 1 ЗАНН приложимо спрямо производствата по чл. 189ж ЗДвП бил и цитираният текст от общия закон. Третирането на нарушители по различен начин в зависимост дали са санкционирани с електронен фиш или наказателно постановление нито било нормативно предвидено, нито било оправдано от гледна точка на закона. Ефектът от неприлагането на нормите на чл. 34 ЗАНН би бил противоположен, тъй като създавал възможност за продължително бездействие на администрацията, незастрашена от санкцията за изключване на отговорността на нарушителя. Доколкото самото заснемане имало функцията на АУАН, а електронният фиш на НП, то по чл. 34 ЗАНН за провеждане и приключване на производството в административна фаза започвало да тече от датата на заснемане на техническото средство. В тежест на издателя на електронния фиш било да установи спазването на този срок. В обжалвания електронен фиш било посочено, че извършеното нарушение било на 16.02.2021 г. и било установено от електронно устройство, т.е. то станало известно на АПИ на датата на извършването – 16.02.2021 г. В електронния фиш липсвало данни кога е издаден, следователно не било доказано електронният фиш дали е бил издаден в рамките на предвидения в закона шестмесечен срок от установяването на нарушението. Срокът е изтекъл на

16.08.2021 г., като в подкрепа на това обстоятелство било връчването на електронния фиш на дружеството жалбоподател с пощенска пратка с известие за доставяне на 20.03.2023 г. – повече от две години след нарушението. В електронния фиш било посочено, че бил издаден при условията на чл. 189ж ЗДвП, който посочвал, че при нарушение на чл. 179, ал. 3 ЗДвП за установеното и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 нарушение можело да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган. В ЗП липсвала такава уредба за налагане на административни наказания чрез издаването на електронен фиш. Ангажирането на административнонаказателната отговорност се реализирало с издаването на наказателно постановление въз основа на АУАН. Неправилно била ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаването на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП, защото такъв можело да се издава само при нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Разпоредбите на чл. 179, ал. 3 и чл. 179, ал. 3б ЗДвП имали различно съдържание – с първата се предвиждало наказание за водач, който управлявал ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което била дължима, но не била заплатена таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП, а втората – наказание за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не била заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, включително и за невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 ЗП. Различни били субектите на административнонаказателна отговорност в този случай, различни били и нарушенията – по чл. 179, ал. 3 ЗДвП било за изцяло или частично незаплатена дължима такса, а по чл. 179, ал. 3б ЗДвП – за невярно декларирани данни. Предвид на това се формирало извод, че за извършеното от жалбоподателя нарушение незаконосъобразно бил издаден електронен фиш. В случая приложение намирали само разпоредбите за съставяне на АУАН и издаване на НП. Установените непълнота и неяснота на правната уредба относно издаването на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП не могли да се санират по аргумент от чл. 46, ал. 3 ЗНА, който забранявал да се обосновава административнонаказателна отговорност по аналогия. Електронният фиш бил незаконосъобразен и поради противоречието му с материалната разпоредба на чл. 102, ал. 2 ЗДвП. В настоящия случай „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД било изпълнило задълженията си във връзка с установяване на размера и заплащане на таксата по чл. 10, ал.

1, т. 2 ЗП, тъй като било сключило договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, въз основа на който е получило и монтирало в процесното ППС с рег. № *** налично бордово устройство за подаване на деклариращи тол данни. Към датата на нарушението – 16.02.2021 г. действал Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане от 06.03.2020 г., сключен между „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД и „К.С.И.“ АД, с променено наименование от 20.10.2022 г. на „Д.С.И.“ АД. По силата на този договор било монтирано бордово устройство за подаване на деклариращи тол данни със серийен № ***, като това устройство било налично в ППС с рег. № *** и на 16.02.2021 г. било в изправност и функциониращо при започване на превоза, при който превозното средство е преминало през пътния участък, посочен в електронния фиш, поради което собственикът „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД бил изпълнил всички необходими действия за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса и не можело да носи отговорност за „допускането на движение на ППС“, след като било изпълнило всички възможни действия за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата тол такса. В настоящия случай не били налице никакви доказателства, че липсата на отчетени тол данни за движението на ППС с рег. № *** през посочения в електронния фиш пътен участък на 16.02.2021 г. се дължало на причина, за които жалбоподателят или водачът на ППС отговарял. В случая липсата на отчетени деклариращи тол данни се дължала на неизправност в електронната система за отчитането им, която се поддържала от НТУ към АПИ или на неизправност в електронната система на доставчика на услуги по електронно събиране на такси за изминатото разстояние „Д.С.И.“ АД. При издаването на електронния фиш не би могло да се провери дали липсата на отчетени деклариращи тол данни за преминаване през съответния пътен участък от процесното ППС се дължало на неизправност на бордовото устройство или пък в неизправност на електронните системи на АПИ и на „Д.С.И.“ АД. Самото обстоятелство, че на тази дата били налице деклариращи данни от бордовото устройство на това МПС водело до обоснован извод, че устройството е било в изправност при преминаването в посочения в електронния фиш пътен участък, но подаваните и деклариращи чрез него тол данни не били отчетени в електронната система на НТУ по други причини. Налице било и друго самостоятелно основание за

отмяна на електронния фиш, защото към настоящия момент била предвидена по-благоприятна нормативна уредба, която следвало да бъде приложена по силата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН. Към настоящия момент в чл. 189е ЗДвП се уреждали условията за установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, като добавена била нова ал. 6а, която предвижда, препращайки към чл. 10б, ал. 7 ЗП, че при недеклариране на тол данни в рамките на един календарен ден за ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, на собственика или ползвателя се предоставяло възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаване на уведомлението за това. При заплащане на таксата не се образувало административнонаказателно производство. Настоящият случай бил такъв и жалбоподателят следвало да бъде уведомен, като му бъде дадена възможност да заплати дължимата такса, като при плащането ☐ не следвало да се образува административнонаказателно производство, а образуваното да се прекрати. Моли за отмяната на обжалвания електронен фиш, като претендира разноски за производството.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, депозира становище, с което поддържа жалбата и не възразява делото да бъде гледано в негово отсъствие.

Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомена, се представляват от юрк. З. С., която счита жалбата за неоснователна по подробно изложените в представеното в съдебно заседание писмено становище съображения.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок на 03.04.2023 г., при положение че Електронният фиш е бил връчен на нарушителя на 20.03.2023 г., поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № 8504451505 е издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ против „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД, ЕИК: 200727037, за това, че на 16.02.2021 г., в 13,02 ч, влекач марка „ДАФ ТЕ 95 ХФ“, с рег. № ***, с технически допустима

максимална маса 18 000 кг, с брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5 и обща технически допустима максимална маса 40 000 кг, в община Иваново, при движение по път I-5 км 25+914 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се движил без валидна маршрутна карта или без валидна тол декларация за преминаването по тол сегмент № *****, поради което не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП – нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Нарушението било установено с устройство № 40341, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-5 км 25+914.

Неоснователни са развитите доводи в жалбата за това, че следвало да се прилагат давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. Правилно жалбоподателят се е позовал на Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС, но същото се явява неотносимо, доколкото в друг тълкувателен акт, а именно Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по т.д. 1/2013 г. на ОС на ВАС се посочва, че производство по издаване на електронен фиш е отделно от производството по установяване и налагане на административни наказания с АУАН и НП. Електронният фиш е приравнен на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Аргументът, че началото на производството по издаване на електронен фиш се поставяло със заснемането на извършеното нарушение посредством електронната система, което заменяло съставянето на АУАН и имало същото правно значение не се подкрепя от нормативната уредба като извод, защото, ако самото заснемане бъде възприето като съставяне на АУАН, то би следвало нарушителят да бъде уведомен за извършеното заснемане и да му бъде дадена възможност да възрази срещу него или срещу извършеното нарушение, каквито правни възможности законодателят не е предвидил. Следователно самият факт на осъществено заснемане на превозно средство не може да бъде приравнен на съставяне на АУАН, доколкото АУАН представлява юридически акт, срещу който може да се възрази както при съставянето му, така и в 7-дневен срок след това, както и да бъде поискано събирането на доказателства. Извършването на заснемането представлява фактическо действие, необходимо за издаването на електронен фиш, а последният представлява

юридически акт, който едновременно установява нарушението и налага наказание на нарушителя. Поради тези съображения е невъзможно да се използва методът на правната аналогия във връзка с прилагането на сроковете по чл. 34 ЗАНН и спрямо издаването на електронните фишове. Самият електронен фиш се отличава от наказателното постановление не само по юридическата си природа, но и по реквизити, тъй като с него едновременно се констатира административното нарушение и се налага административно наказание, а формалните изисквания към оформлението на същите се съдържат в два различни закона – ЗАНН и ЗДвП.

Неоснователна се явява тезата на жалбоподателя, че в законодателството не било предвидено издаването на електронни фишове за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10. Освен това друг текст, който имплицитно сочи относно възможността на органите на АПИ да издават електронни фишове, е този на чл. 167а, ал. 2, т. 8, според който при изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. От това следва изводът, че законодателят е предвидил правната възможност да бъде издаван електронен фиш не само за нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но и за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Твърденията на жалбоподателя, че е изпълнил задължението си по чл. 102, ал. 2 ЗДвП и не следва да бъде санкциониран, районният съд намира същите за неоснователни. Разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП въвежда задължение за собственика на ППС да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. В чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП е предвидено, че таксата за изминато разстояние представлява тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 ЗП, като същата се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя

или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Съгласно чл. 10б, ал. 3 ЗП дължимата тол такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Ал. 4 от същия чл. 10б ЗП предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминатото разстояние, или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му. В Наредбата по чл. 10, ал. 7 ЗП се определят и начините за изчисляване и заплащане на дължимите тол такси. Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от Наредбата данните, необходими за начисляване на дължимата такса, се предоставят на Агенция "Пътна инфраструктура" от ползвателите на платената пътна мрежа или директно чрез доставчика на услуга за електронно събиране на такса за изминатото разстояние по смисъла на чл. 13, ал. 1 или от опосредено лице, извършващо дейност като доставчик на деклариращи данни по смисъла на чл. 14, ал. 1 от Наредбата. В случаите, в които данните относно географското позициониране и изминатото разстояние от пътното превозно средство в обхвата на платената пътна мрежа са събрани от доставчик на деклариращи данни, същите се предават на доставчика на услуга по електронно събиране на такса за изминатото разстояние, който обработва и предоставя на Електронната система за събиране на тол такси съответните деклариращи тол данни. Видно от така изложеното законодателят е предвидил алтернативни възможности за определяне на дължимата тол такса и съответно за нейното плащане, като изцяло в дискрецията на ползвателите е да решат дали ще използват маршрутна карта или бордово устройство. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин е установено, че на 16.02.2021 г., в 13,02 ч,

ППС – влекач марка „ДАФ ТЕ 95 ХФ“, с рег. № ***, с технически допустима максимална маса 18 000 кг, с брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5 и обща технически допустима максимална маса 40 000 кг, е било управлявано в община Иваново, по път I-5 км 25+914, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Според представеното по делото писмено доказателство – писмо от доставчика на услуга за електронно събиране на такса за изминато разстояние – „Д.С.И.“ АД, доказателствените записи показвали, че устройството, асоциирано с ППС рег. № *** е било изключено и е нямало захранване към времето на констатиране на нарушението на 16.02.2021 г. в 13,02 ч, като първата валидна тол декларация за деня е отчетена след включване на бордовото устройство в захранване на 16.02.2021 г. в 15,06 ч. Така представеното становище от „Д.С.И.“ АД следва да се прецени и съобразно представените от жалбоподателя писмени доказателства – справки за подадени тол декларации, от които е видно, че първата за деня тол декларация всъщност е подадена в 04,28 ч. Последната тол декларация за сутрешните часове на 16.02.2021 г. от бордовото устройство, асоциирано с ППС с рег. № *** е била подадена в 07,57 ч, след което до 15,06 ч не са били подавани тол декларации. Видно от представените от процесуалния представител на административнонаказващия орган справки, включително и такива на електронен носител, за 16.02.2021 г. за периода 13,00 ч – 14,00 ч на територията на цялата страна са установени 24 бр. нарушения, свързани с незаплатена тол такса поради липса на маршрутна карта или неподадена тол декларация. За същия времеви период за преминаване през сегмент № **** са отчетени 48 бр. ППС с подадени тол декларации или валидни маршрутни карти, което изключва всякакво съмнение относно твърденията на жалбоподателя, че бордовото устройство е работело в процесния период и че неотчитането и неподаването на тол декларация се е дължало поради неизправност в поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси. От тези справки се установява и че устройство № 40341, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-5 км 25+914, е било в изправност, защото е успяло да отчете 48 бр. превозни средства с подадени тол декларации. Съгласно чл. 13, ал. 6 от Наредбата в случай че дадено бордово

устройство преустанови подаването на данни, съответният собственик или ползвател на пътното превозно средство е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса за изминатото разстояние. Такова уведомяване не е сторено от страна на дружеството жалбоподател по времето, когато бордовото устройство, с което е било оборудвано ППС рег. № ***, е било изключено, следователно в този случай се прилага текстът на чл. 11, ал. 2 от Наредбата, според който когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, и в случай че не се заплати такса по чл. 10, ал. 2 ЗП за съответната категория пътено превозно средство, се приема, че съответното пътено превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай ползвателят заплаща максимална такса по чл. 10б, ал. 5 ЗП. От анализа на тези разпоредби следва изводът, че нормативната уредба предвижда да бъде ангажирана отговорността на нарушителя и в случаите когато бордовото устройство спре да функционира, тъй като е налице задължение от страна на ползвателя на това бордово устройство да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса. При липса на уведомяване на доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси за това, че бордовото устройство е спряло да подава данни, е налице неизпълнение на задълженията на ползвателя на платената пътна мрежа във връзка с установяване и заплащане на дължимата тол такса, защото за да бъде подадена валидна тол декларация е необходимо бордовото устройство, което е асоциирано със съответното пътено превозно средство, да бъде включено и да подава данни. В противен случай е без значение обстоятелството дали жалбоподателят е осигурил парично покритие на сметката си при доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси, защото без работещо бордово устройство е невъзможно този паричен ресурс да бъде използван, тъй като не са подадени тол декларации, а подаването им е задължение, свързано с установяване размера на тол таксата по смисъла на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, което е възложено в тежест на собственика. Съгласно чл. 13, ал. 8 от Наредбата при надлежно включване на бордово устройство в списъка по ал. 7,

осъществено в рамките на започнало и продължаващо ползване на платената пътна мрежа, на съответния ползвател се предоставя възможност в срок до 2 часа от уведомлението по ал. 6 да декларира чрез доставчика на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, с когото има сключен договор, реално изминатото разстояние и маршрут. В този смисъл, при преустановяване подаването на данни от бордовото устройство, задължение е на неговия ползвател сам да декларира пред доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси тол данните за изминатия маршрут. Така, съгласно ал. 9, въз основа на декларацията по ал. 8 Агенция "Пътна инфраструктура" изчислява дължимите тол такси от съответния ползвател на платената пътна мрежа след проверка за достоверността на декларираните данни, освен в случаите, в които се установи, че бордовото устройство не предава данни поради умишлените действия на съответния ползвател или поради невключването му, или при установяване на грешно декларираните данни, в които случаи се прилага чл. 11, ал. 2. В настоящия случай от доказателствата по делото се установява, че бордовото устройство, асоциирано с ППС рег. № ***, е било изключено, поради което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за извършеното нарушение, тъй като той не е уведомил доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси, като в този смисъл отговорността за наблюдаване състоянието на бордовото устройство и дали същото функционира е възложена върху ползвателя на платената пътна мрежа. Самият факт, че от доказателствата по делото е видно, че бордовото устройство не е функционирало в периода 07,57 ч – 15,06 ч на 16.02.2021 г., както и че за тол сегмент № ***** са отчетени 48 бр. преминали превозни средства с валидна тол декларация или маршрутна карта за периода 13,00 ч – 14,00 ч показва, че неподдаването на данни към сегмента не се дължи на движение през зона на заглушаване на сигнала и прекъсване на GNSS и GPRS връзка. От представените справки е видно, че Електронната система за събиране на пътни такси е функционирала, не е била налице нарушена синхронизация и не са настъпили събития от извънреден характер като токов удар в сървър, записващ техническите логове в системата за мониторинг.

Представеният Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане от 06.03.2020 г., сключен между „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД и „К.С.И.“ АД, с променено

наименование от 20.10.2022 г. на „Д.С.И.“ АД не дерогира задължението на дружеството по чл. 102, ал. 2 ЗДвП и съответно не води до отпадане отговорността на жалбоподателя при установено неизпълнение на задължението по чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Следа да се посочи, че твърденията на жалбоподателя за неизправност на системата, поддържана от доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси „Д.С.И.“ АД, не може да бъде разглеждано в настоящото производство, защото би засегнало правен спор за неизпълнение на договорно задължение между частноправни субекти, като единият от тях не е страна в производството по налагане на административно наказание. Тези твърдения следва да бъдат релевирани в друг процес, в който жалбоподателят би могъл да претендира обезщетение за имуществени вреди, включително и такива, претърпени под формата на заплатени имуществени санкции за извършени нарушения, от доставчика на услугата за електронно събиране на пътни такси.

Неоснователни са изложените в жалбата съображения, че следвало да се приложи по-благоприятният закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН. В настоящия случай действително са налице изменения в ЗДвП, като в чл. 189е е създадена нова ал. 6а, според която не се образува административнонаказателно производство, а образуваното се прекратява при извършена корекция съгласно чл. 10а, ал. 3б, както и в случаите по чл. 10б, ал. 7 и 9 от Закона за пътищата. На първо място, тези изменения засягат правни норми с процесуален характер, които не могат да имат действие за минал момент, а се прилагат по започнати, но неприключили производства. В настоящия случай, доколкото не става въпрос за електронна винетка, приложими са разпоредбите на чл. 10б, ал. 7 и 9 ЗП, които касаят тол таксите и декларирането на тол данни. Това по себе си представлява отделно производство, което може да се развие само и единствено преди издаването на електронния фиш, следователно в настоящия случай е неприложимо. Дори и да се приеме, че разпоредбата на чл. 10б, ал. 7 ЗП по някакъв начин касае настоящия случай и евентуално би могла да бъде приложена в по-късен етап на административнонаказателното производство, а именно наличието на издаден електронен фиш, то жалбоподателят не е представил доказателства да е заплатил дължимата такса за преминаване през съответните пътни участъци, за които не са декларирани тол данни за процесното превозно средство. По-същественият аргумент за отхвърляне тезата на жалбоподателя

за приложимост на тези разпоредби обаче се явява обстоятелството, че същите не са влезли в сила, доколкото съгласно § 6, т. 3 ЗР на ЗИД ЗП, обн. ДВ бр. 14/10.02.2013 г., е посочено, че същите влизат в сила от 01.01.2014 г., поради което е невъзможно съдът да приложи правни норми, които не са влезли в сила.

Предвид тези обстоятелства правилен се явява изводът на административнонаказващият орган, че е осъществен съставът на нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, което е подведено под санкционната норма на чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

С оглед гореизложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден, а жалбата против него – оставена без уважение.

Предвид изхода на делото административнонаказващият орган има право на разноси. В проведеното съдебно заседание процесуалният му представител е направил искането за присъждане на такива. След като е бил валидно сезиран с искане за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, то съдът следва да ги определи съобразно правилата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП и чл. 27е, изр. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ. В настоящия случай при определянето на юрисконсултското възнаграждение следва да се вземе предвид, че процесуалният представител на административнонаказващият орган е взел активно участие в проведеното съдебно заседание, направил е пространни възражения по повод доказателствените искания на жалбоподателя и искането за отправяне на преюдициално запитване, като е представил и обстоятелствени писмени бележки. Делото също така се отличава и с над средната фактическа и правна сложност, а материалният интерес е в размер на 2 500 лв., поради което съдът намира, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в максималния предвиден в чл. 27е, изр. 2 от НЗПП размер от 150 лв.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № 8504451505, с което на „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД, ЕИК: 200727037, със седалище и адрес на управление в гр. Хасково,

ул. „Сан Стефано“ № 2, му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА „БУЛТРАНССПЕД“ ЕООД, ЕИК: 200727037, със седалище и адрес на управление в гр. Хасково, ул. „Сан Стефано“ № 2, **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенция „Пътна инфраструктура“, със седалище в гр. София, пл. „Македония“ № 3 сумата от **150 лв.** – разноси за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____